

at ville blive Følgen af Colonialloven, som den nu foreligger; nemlig, at Coloniallove ofstere, end jeg troer hensigtsmæssigt, ville kunne komme til Behandling paa Rigsdagen. Ved „Coloniallove“ mener jeg her Love, der angaae Colonierne. Jeg troer nemlig, som jeg tidligere har yttret, at man kun med den største Forsigtighed kan anvende de Principer og de Regler, som i Almindelighed gjælde for Moderlandets Institutioner og Forhold, paa Colonierne. Jeg troer, at man ikke uden stor Fare kan søge der at overføre alle de Principer, som her kunne være rigtige og hensigtsmæssige. Jeg troer f. Ex., at Tanken om at søge ved Udstykning af Jorder i Colonierne at erhverve en Substent, en Ernæringskilde for den arbejdende Klasse vilde kunne medføre de største Farer og Betæneligheder, ja maaskee endog saa Coloniernes Undergang som producerende Lande, og med denne Betyrning er det derfor, at jeg imodseer de Følger, som det foreliggende Lovforslag, naar det træder i Kraft, vil have. Jeg skal derfor, som jeg tidligere har yttret, anfæe det for min Pligt, at stemme imod det.

Vjerring: Denne Sag er under de tidligere Forhandlinger saa tilstrækkeligt uddebatteret, at jeg troer, at jeg kan henholde mig til hvad der er fremsført, deels fra andre Medlemmers Side, og deels fra min Side ved de tidligere Behandlinger. Jeg skal blot tillade mig at yttre et Par Ord, idet jeg, ligesom den sidste ærede Taler, vil tage Afsted med Lovforslaget. De Forandringer, som ere foretagne i Udkastet i Folkethinget, have en dobbelt Betydning, idet de deels ere Redaktionsforandringer, og deels gaae ud paa Udeladelsen af de saakaldte Grundrettigheder. Hvad Redaktionsforandringerne angaaer, da maa det vist fra alle Sider erkendes, at Loven har vundet ved dem, og Lovforslaget har visnok trængt saameget mere til en omhyggelig Bearbejdelse i Folkethinget — en Bearbejdelse, jeg fuldkommen paaskønner — som jeg og de andre Forslagsstillere, da Sagen her skulde for til 2den Behandling, paa Grund af den korte Tid, ikke saae os istand til at anvende tilstrækkelig Omhu paa Redactionen, da vi toge os af denne Sag. Hvad det anden Slags Forandringer angaaer, nemlig Udeladelsen af Grundrettighederne, da

vil det maaskee være i det ærede Things Erindring, at jeg, da Sagen var for forrige Gang, yttrede, at jeg for mit personlige Bedkommende ikke lagde megen Vægt paa disse Grundrettigheder; det var kun et mislykket Forsøg fra vor Side paa at imødekomme Udvalget, og det viste sig ogsaa, at Udvalget heller ikke ønskede dem, idetmindste ikke i den Form, hvori de vare fremkomne fra vor Side, og i saa Henseende maa jeg nu altsaa antage, at Loven fra alle Sider maa betragtes som at være forbedret derved, at disse Grundrettigheder ere faldne bort. Jeg skal derfor anbefale det ærede Thing at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu er kommet fra det andet Thing, og jeg troer, at vi derved ville have gjort Colonierne en meget væsentlig Tjeneste.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, op læstes

Coloniallov

for de dansk-vestindiske Besiddelser

saalydende som Forslaget, der findes indført i Anhang Nr. 87 Sp. 1306—9, og ved den derpaa følgende Afstemning vedtoges den med 27 Stemmer mod 9.

Formanden: Loven vil derefter blive at tilstille Statsraadet.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Forslag til Lov, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Korntiendens Forandring fra Ydelse i Kjørvn til faste aarlige Afgifter. Det er ligeledes til eneste Behandling*), denne Sag foretages. Udvalgets Erklæring (see Anhang B Nr. 79, Sp. 1072) er i sin Tid omdeelt. Der er intet Vndringsforslag fremkommet. Sagen sættes under Forhandling i sin Heelhed.

Ordføreren (Blekingberg): Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Afvigelserne mellem Lovforslaget, som det blev vedtaget af Landstinget, og som det

*) Sagens tidligere Behandlinger findes Sp. 1045—1114 (1ste Behandling), Sp. 1219—1304 (2den Behandling) og 1359—67 (3die Behandling).